

gennem årene har opbygget en lang række udgiftsdækkende ordninger som supplement, så mennesker ikke kommer i dyb nød ved alene at være henvist til folkepensionen. Vi har også sikret med grundlæggelsen af ATP i 1963 og med den særlige pensionsopsparring, som vi vedtog i foråret, at de aller-, aller-, allerfleste danskere får opbygget et betragteligt supplement.

Den tredje vrangforestilling, der er fremme i debatten, er, at de nuværende skattebegunstigelser for pensionsopsparringen overvejende tilfalder de bedst stillede pensionister; men det er jo også en forkert antagelse. Hr. Søvnal har selv været med til at sikre, at det ikke længere er en rigtig antagelse, for hvis der skulle ligge – og det er også lidt en kommentar til fru Gottlieb – en meget stor begunstivelse i fradragsretten i forhold til beskatning af pensionsopsparinger ud over den i og for sig meget fornuftige mulighed for at flytte rundt på livsindkomsten – fradrag på ét tidspunkt, beskatning på et andet tidspunkt – og den især skulle rette sig mod de bedst stillede, ja, så havde vi et problem. Men det er jo derfor, nogle af os har været optaget af at rette de systemfejl, der i nogle situationer førte til det resultat.

Jeg skal bare nævne – det vil sikkert ophidse en del af den højre side af salen – vores seneste ændring af kapitalpensionsfradragsreglerne, som jo sikrede, at hvad enten vi taler om en kapitalordning, eller vi taler om løbende ordninger, er der en parallelitet i skattefordelen ved indbetaling og beskatningen ved udbetaling. Der er nogle gamle privilegier fra tidligere årtiers regler, der overlever ganske længe – det ved jeg godt – men det ville jo stride mod enhver forestilling om, hvad man kan tillade sig med tilbagevirkende kraft fra dette Folketings side, hvis der blev grebet ind over for dem. Vi har ryddet op i reglerne med fremadrettet virkning, og reglerne har nu en balance, der gør, at man kan tale om den skattemæssige behandling af pensionsopsparringen som noget, der i det store og hele og runde kun er en omflytning af folks egen livsindkomst.

Alting tyder jo også på, at det er alt nok til, at mennesker fortsat vil foretage en stor, frivillig eller overenskomstbaseret privat pensionsopsparring. Al den snak, vi hørte før sommerferien om truslen mod den private pensionsopsparring, dementeres nu heldigvis dag for dag af oplysninger fra pensionsanstalterne, fra pensionsforsikringselskaberne osv. Der er usvækket inte-

resse for at spare op til trods for, at vi nu har nogle afbalancerede og neutrale regler på alle punkter.

Derfor er jeg altså nødt til at sige, at efter min oplevelse bygger denne debat på tre forkerte præmisser, som hr. Søvnal med stor præcision har formuleret i sit eget forslag til vedtagelse. Det er jo ikke så godt, for det er jo svært at blive enige om konklusionen, hvis man er uenige om præmisserne.

I øvrigt vil jeg – som en sidebemærkning til dem, der som fru Seeberg er bekymret over beskatningsreglerne for pensionsopsparring – rette to fejlagtige antagelser, som fru Seeberg gjorde gældende. Den ene er, at den løbende beskatning af pensionsopsparring til udbetaling skulle være steget. Den er faldet. Den har været jævnt faldende for de aller-, allerfleste mennesker, siden Palle Simonsen og jeg aftalte en samspilsløsning mellem vore respektive partier og den daværende regering tilbage i 1987. Beskatningen har været faldende i kraft af alle de skatteomlægninger, der er sket siden 1987, og den vil være faldende frem til år 2002.

Det er i øvrigt også en forkert antagelse, at bruttoskatten har forringet pensionsopsparringens vilkår. Nej, den har på en måske lidt tilfældig og lidt urimelig måde overgangsvist forbedret stillingen for noget gammel pensionsopsparring, men den har ikke forringet stillingen for nogen. Den har flyttet lidt beskatning til indbetalingstidspunktet fra udbetalingstidspunktet, men ikke forringet pensionsopsparringens værdi.

Jeg bemærkede, at fru Herløv Andersen var inde på den usikkerhed, der kan være skabt om førtidspensionisterne, og her tror jeg, det er vigtigt, at vi siger meget klart til hinanden: Ja, det kan da godt være, der skal laves nogle fremadrettede ændringer af indretningen af førtidspensionssystemet. Det kan der være god grund til at overveje stille og roligt, men det kommer under ingen omstændigheder til at berøre de mennesker, der er gået på førtidspension, i negativ retning. Hvis der er noget, der kommer til at berøre de mennesker, der er gået på førtidspension, er det dét, at vi bliver i stand til at skabe nogle flere muligheder for, at de kan få et mere aktivt liv, hvis de ønsker det. Det tror jeg er et meget vigtigt budskab.

Så noterede jeg mig selvfølgelig diskussionen mellem de konkurrerende oppositionspartier om, hvordan man kunne lave de største overbud til folkepensionisterne. Det ved vi jo alle